

Produktionsinfo

Regi: Jafar Panahi
Manus: Jafar Panahi
Längd: 82 min
Produktionsland: IR
Premiär i Sverige: 2015-11-27
Medverkande: Jafar Panahi

Filmografi, urval:

2000 Dayereh
2003 Talaye sorkh
2006 Offside
2007 Untying the Knot
2010 The Accordion
2011 In film nist
2013 Pardé

Om filmen

Jafar Panahi

2010 dömdes Jafar Panahi till att på obestämd tid inte få regissera film, skriva manus, ge intervjuer och lämna landet, under hot om 20 års fängelse för varje förbjuden handling, det vill säga ett potentiellt straff på totalt 80 år. Domen fastställdes efter överklagande hösten 2011. Trots detta regisserade han *Closed Curtain* och *This is Not a Film* tillsammans med Mojtaba Mirtahmasb. Filmen är inspelad i hans egen lägenhet och beskriver vardagen för en person belagd med yrkesförbud. *This is Not a Film* visades utom tävlan på filmfestivalen i Cannes i maj 2011.

I *Taxi Teheran* har Jafar Panahi flyttat ut sin filmstudio till en taxibil, allt för att möta den iranska medborgaren ute i staden, utan att synas för övermakten. Regissören skrev manus och funderade över hur han skulle kunna överföra det till duken. Med en Black Magickkamera som får plats i handen och som lätt kan gömmas utan att det märks, spelades filmen in. Det är också kreativitet.

Alla skådespelare är amatörer, bekanta till regissören. Lilla Hana, advokaten Nasrin Sotoudeh och dvd-försäljaren Omid spelar sig själva. Den filmintresserade studenten är regissörens brorson. Jafar Panahi gjorde säkerhetskopior efter varje inspelningsdag och gömde på olika platser. Då kunde han känna sig mer säker på att filmen inte skulle beslagtas. Filmen kostade totalt 100 miljoner toman (ca 32 000 euro). Hela teamet gick med på begränsad lön och många vägrade ta betalt överhuvudtaget. Trots dessa inspelningssvårigheter vann filmen Guldbjörnen på filmfestivalen i Berlin 2015.

Om regissören

”Jag är filmskapare. Det är det enda jag kan. Film är mitt sätt att uttrycka mig och det som ger mitt liv mening. Inget kan hindra mig från att göra film, och när jag motarbetas känns det ännu mer nödvändigt att fortsätta skapa trots alla hinder. Film som konst är det som är allra viktigast för mig. Därför fortsätter jag att filma oavsett omständigheterna, av respekt för det jag tror på och för att det får mig att känna mig levande.”

Jafar Panahi föddes 1960 i Mianeh i Iran. Efter studier i filmskapande på universitetet i Teheran gjorde han flera kortfilmer, dokumentärer och tv-filmer. Han var också assistent till Abbas Kiarostami under inspelningen av *Under olivträden* (1994). 1995 gjorde han sin första långfilm för bio, *Den vita ballongen*, med manus som han skrivit tillsammans med Abbas Kiarostami. Filmen blev uttagen till Directors' Fortnight i Cannes och vann Guldkameran. Efter det har flera kritikerrosade filmer så som *Le miroir*, *Cirkeln*, *Rött guld* och *Kvinnor offside* väckt uppmärksamhet på filmfestivaler världen över. Kvinnors liv i Iran står ofta i centrum i Jafar Panahis filmer, vilket ofta får till följd att staten ifrågasätts. De flesta av hans filmer är förbjudna att visas i Iran.

I juli 2009 greps Jafar Panahi för första gången efter att ha deltagit i en ceremoni till minnet av en ung kvinna som dödats under demonstrationerna efter det kontroversiella omvalet av president Mahmoud Ahmadinejad. Han nekades bl.a visum och sattes i fängelse i nästan tre månader. Han inbjöds som jurymedlem i Cannes och hans stol gapade symboliskt tom under hela festivalen. Många kulturpersonligheter och filmare över hela världen stödde honom.

Kulsnitt förra filmen Efterskalv: 3,6

Källor: Folkets Bio. Bildmaterial om inte annat anges © themoviedb.org

Nästa film; " visas den 29/2
